

(PROJECTE)

DIARI OFICIAL DEL CONSELL GENERAL

núm. 10/1996

Sessió Ordinària

- dia 12 de desembre de 1996 -

El dia 12 de desembre de 1996, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 41/1996, que ha estat modificat durant la sessió i ha quedat com segueix:

- 1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del Ministeri Fiscal.
- 2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres, de data 29 de febrer de 1996.
- 3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses d'adquisició dels locals de l'Ambaixada d'Andorra i de l'Oficina de Turisme de Madrid.
- 4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'article 2 del Reglament d'aplicació núm. 6 i dels articles 3 i 4 del Reglament d'aplicació núm. 10 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.
- 5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses de rehabilitació de la borda del Raser, 2ª fase.
- 6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió a l'Acord europeu relatiu al treball dels

equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR).

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, al Projecte de llei de modificació de la Llei de creació del Servei d'Inspecció de Treball.

8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M.I. Sr. Joan Travesset Grau, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, al Projecte de llei de modificació de l'article 10 del Reglament d'aplicació núm. 4 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

9- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, al Projecte de llei de protecció dels animals.

10- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'aprovació d'una despesa plurianual per finançar l'adquisició d'un terreny destinat a noves dependències del Consell General, conegut per "Hotel Mirador".

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dallerès Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M.I. Sr. Pere Moles Aristot
M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
M.I. Sr. Jordi Torres Alís
M.I. Sr. Joan Travesset Grau
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
M.I. Sr. Josep Areny Fité
M.I. Sr. Modest Baró Moles
M.I. Sr. Ladislau Baró Solà
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M.I. Sr. Antoni Calvó Casal
M.I. Sr. Miquel Casal Casal
M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
M.I. Sr. Josep Dallerès Codina
M.I. Sr. Enric Dolsa Font
M.I. Sr. Simó Duró Coma
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M.I. Sr. Antoni Martí Petit

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Josep M. Goicoechea Utrillo, Ministre de Sanitat; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura; Enric Pujal Areny, Ministre de Medi Ambient i Turisme, i Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports i.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

(El Sr. Estanislau Sangrà, Secretari de Sindicatura, procedeix a llegir l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El M.I. Sr. Síndic General:

Aquest ordre del dia es veurà incrementat amb un punt suplementari, el desè punt, que com tots saben correspon a l'examen i aprovació si escau d'una despesa plurianual per finançar l'adquisició d'un terreny destinat a noves dependències del Consell General, conegut per "Hotel Mirador", que ha estat entrat sota procediment d'urgència i necessitat, després de l'acord de la Junta de Presidents de la setmana passada. Doncs, queda incrementat en un desè punt l'ordre del dia.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del Ministeri Fiscal.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 28/1996 i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 39/1996.

Passo la paraula al ponent nomenat per la Comissió, el Sr. Pere Moles Aristot, perquè passi a presentar l'informe de la Comissió al Consell General.

Sr. Pere Moles, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Pere Moles:

La Comissió Legislativa d'Interior es va reunir el dia 31 d'octubre de 1996 per nomenar el ponent, i després, el dia 20 de novembre, per examinar les esmenes presentades al Projecte de llei del Ministeri Fiscal.

Les cinc úniques esmenes presentades eren del Grup Parlamentari Nova Democràcia i totes cinc han estat rebutjades, motiu pel qual el Projecte de llei presentat pel Govern s'ha aprovat íntegrament.

És, doncs, el mateix text proposat pel Govern que se sotmet avui a la consideració del M.I. Consell General.

Dit això, no puc deixar passar l'ocasió d'aquesta ponència sense fer esment que el Projecte de llei que avui ens disposem a aprovar no és més que la conseqüència d'un altre Projecte de llei que la Comissió Legislativa d'Interior havia analitzat anteriorment i l'informe del qual havia sortit publicat al Butlletí núm. 22 del Consell General de data 1 de juliol de 1996.

És, doncs, necessari, per a una major comprensió de les vicissituds que s'han produït a l'entorn d'aquesta Llei, retrocedir una mica en el temps i explicar que, pel que fa al primer Projecte de llei, la Comissió Legislativa d'Interior s'havia reunit els dies 30 de maig, i després els dies 6, 14, 17 i 21 de juny de 1996. En el curs d'aquestes sessions, es van analitzar les trenta-tres esmenes presentades per diferents Grups Parlamentaris.

També he de dir que davant de la complexitat tècnica i jurídica d'aquesta Llei, la Comissió Legislativa d'Interior va creure convenient fer-se assessorar per un expert en aquestes qüestions. La persona escollida va ser el Sr. Sacotte, molt vinculat al Principat d'Andorra, que va tenir la gentilesa d'assistir per aconsellar-nos a la sessió del dia 21 de juny; des d'aquí volem fer-li arribar el nostre agraïment.

Així doncs, la Comissió d'Interior va aprovar un text de Llei del Ministeri Fiscal que va constar a l'ordre del dia de la sessió del Consell General del dia 11 de juliol de 1996, per a la seva aprovació definitiva.

No obstant, fou just abans de començar aquesta sessió del Consell General que es va detectar un error que havia comès la Comissió com a conseqüència d'una esmena -concretament a l'article 20- presentada per Nova Democràcia. Segons aquesta

esmena, el càrrec de Fiscal havia de ser incompatible amb qualsevol altre càrrec públic tant a Andorra com a l'estranger. La Comissió Legislativa d'Interior, en aquell moment, va creure convenient acceptar aquesta esmena sense parar compte que el nou article aprovat i redactat en aquests termes entrava en contradicció amb la Llei qualificada de la justícia. En efecte, la Llei qualificada de la justícia, de rang superior a la Llei que ens ocupa, estableix que per cobrir els càrrecs de Magistrats i Fiscal general es poden nomenar juristes espanyols i francesos.

És, doncs, evident que l'article en qüestió no podia ser aprovat.

Davant d'aquest problema, es va intentar trobar una solució a aquesta incongruència que hauria pogut portar greus perjudicis a la pràctica de la justícia andorrana. El Sr. Síndic va retirar la Llei de l'ordre del dia i el Govern, el dia 30 d'agost següent, va presentar un altre Projecte de llei -idèntic al que havia aprovat la Comissió Legislativa d'Interior i únicament amb l'article 20 rectificat. L'actual article 20 especifica que les incompatibilitats i recusacions relatives al càrrec de Fiscal són les contemplades en la Llei qualificada de la justícia.

Pensem, doncs, que d'aquesta manera queda solucionat el problema i, per aquest motiu, la Comissió d'Interior recomana que s'aprovi definitivament aquest Projecte de llei del Ministeri Fiscal.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'ha presentat una reserva d'esmena al text, per Nova democràcia.

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu per defensar l'esmena.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

La reserva d'esmena fa referència a l'article 20. Contràriament al que acaba de dir el representant del Grup Lliberal en la seva intervenció, Nova Democràcia no pensa que hi hagués cap error sinó que en tot cas hi ha diferents

conceptes o diferents plantejaments de com s'ha d'encarar la legislació d'incompatibilitats en aquest país.

Pel que sembla, aquí la decisió que molesta -després parlarem del perquè molesta- seria la de fer arribar la incompatibilitat a l'exercici de càrrec públic a l'estranger.

Hom ha sentit dir que aquest afegit aniria contra la Llei qualificada de la justícia. Nosaltres pensem que això no és així i encara menys havent escoltat el Sr. Pere Moles, el que ens acaba de dir.

L'article 69 de la Llei qualificada de la justícia fixa el règim d'incompatibilitats i prohibicions de Batlles i Magistrats. Parla en general de la incompatibilitat.

L'article 90 de la mateixa Llei qualificada assenyala que els membres del Ministeri Fiscal queden sotmesos al mateix règim d'incompatibilitats que la Llei estableix per als Batlles i Magistrats.

La Llei qualificada establia, doncs, ja la incompatibilitat. No precisava -i era innecessari o inútil que ho fes- l'àmbit geogràfic (Andorra/l'estranger) perquè semblava evident que la incompatibilitat era absoluta.

Per altra banda, tal com es deia en la motivació inicial de la nostra esmena, tant la Constitució, en una disposició transitòria, com la mateixa Llei qualificada de la justícia, en una altra disposició transitòria, han establert que "... per mentre la carrera judicial no disposi de personal suficient per cobrir els càrrecs de Magistrat i de Fiscal general, podran ésser nomenats, guardant l'esperit d'equilibri, juristes espanyols i francesos."

Del que acaba de dir aquí el Sr. Pere Moles es podria deduir que la nostra esmena impedia que poguessin continuar sent nomenats juristes espanyols i francesos; el que ha dit el Sr. Pere Moles. Això tampoc és així, la nostra esmena l'únic que deia és que aquests juristes espanyols i francesos han d'estar sotmesos al mateix règim d'incompatibilitats que els andorrans.

I m'explicaré. El que vol dir la disposició transitòria és que Andorra, en aquest cas el Consell Superior de la Justícia pot nomenar juristes espanyols i francesos que des del seu nomenament esdevenen Magistrats o Fiscal general

andorrans, i que, per tant, esdevenen andorrans de funció, estan sotmesos als mateixos drets, obligacions i incompatibilitats que els Magistrats i Fiscals andorrans.

Resulta, però, que l'aplicació concreta d'aquestes disposicions transitòries des de l'any 1994 fins ara ha portat a una discriminació negativa en perjudici dels fiscals de nacionalitat andorrana, ja que aquests han d'aplicar la Llei i els altres no l'haurien d'aplicar.

Si, pel que sembla, dos governs consecutius no han interpretat en la seva literalitat els articles 69 i 90 de la Llei qualificada de la justícia, nosaltres vam fer una esmena pensant, però, que amb una recta lectura d'aquelles disposicions no calia fer-la. Però, ja que no s'estava fent la interpretació que a nosaltres ens sembla escaient i constitucional, vam demanar que s'aclarís que les incompatibilitats anaven més enllà de la frontera andorrana perquè la Llei qualificada de la justícia ja estableix incompatibilitats globals i absolutes.

Aquesta va ser la nostra motivació, i no cap altra, i aquesta va ser també -ho hem de recordar- una esmena que va ser majoritàriament aprovada per la Comissió, no creiem que per error, Sr. Pere Moles, amb una sola abstenció.

En tot cas, al Consell de l'11 de juliol, *in extremis*, es va retirar de l'ordre del dia.

I ara es parla d'inconstitucionalitat, tot i que no l'hem vist per enlloc i tampoc en l'informe de la ponència.

La nostra esmena està feta, també, amb una altra voluntat, que també sembla que aquí en aquesta sala no es vulgui plantejar: el càrrec de Fiscal general, avui a Andorra, requereix una dedicació exclusiva i és un comès de transcendental importància. Andorra no pot tenir un Fiscal general amb intermitències com està tenint avui.

I aquesta és una qüestió que fóra bo que es plantegés. Sembla que molesta pensar que l'actual Fiscal general pugui deixar el càrrec, precisament per exercir amb una evident incompatibilitat. El Sr. Pere Moles diu que això alteraria el funcionament de la justícia. El que altera el funcionament de la justícia és l'absència d'una presència continuada i diària al front de la fiscalia.

Nosaltres no hem fet aquesta esmena, tampoc, dirigida a una persona, amb voluntat d'afectar una persona.

Es tracta d'una esmena amb criteris institucionals i de funcionament correcte del sistema judicial.

El que passa és que de la intervenció del Sr. Pere Moles hem de concloure que, en matèria de funcionament del sistema judicial, hi ha almenys dos criteris o dos interpretacions.

En tot cas a nosaltres, i amb això acabarem, ens preocuparia que el rebuig de la nostra esmena fos motivat per una consideració de tipus personal -el manteniment d'algú en un càrrec-, aixoplugada en una pretesa i no demostrada existència d'inconstitucionalitat o -encara pitjor- en un fals argument, com el del Sr. Moles, que no podrien continuar exercint magistrats espanyols i francesos, cosa que no diu la nostra esmena i cosa que no diu la Llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha algun torn en contra per l'esmena?

Doncs passaríem a la votació de l'esmena...

Sí?

Hi ha la possibilitat o bé d'intervenir en contra del plantejament per l'esmena o a favor de la Llei, ara o amb posterioritat.

Sr. Modest Baró, per l'Agrupament Canillo-Massana.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Els Consellers de l'Agrupament Canillo-Massana no podem acceptar el redactat que el Grup Parlamentari Nova Democràcia proposa en relació amb l'article 20 del Projecte de llei del Ministeri Fiscal, ja que el contingut del redactat proposat és el mateix que figurava a l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior, del dia 21 de juny de 1996, que va motivar precisament la retirada del Projecte de llei esmentat,

en l'ordre del dia de la sessió del Consell General de l'11 de juliol de 1996, per acord de la Cambra en considerar que dit article 20 podria entrar en contradicció amb la Llei qualificada de la justícia, Llei de rang superior.

L'Agrupament Canillo-Massana és del parer que el Fiscal general es dediqui a ple temps als assumptes d'Andorra i que les seves incompatibilitats quedin més definides. Per assolir aquestes finalitats, creiem que la millor solució és modificar la Llei qualificada de la justícia pel procediment escaient, en els termes que ja va votar en el seu dia la Comissió Legislativa d'Interior o, el que és el mateix, amb el redactat al qual avui s'oposa Nova Democràcia.

El nostre Grup Parlamentari votarà favorablement al Projecte de llei del Ministeri Fiscal sense perjudici que en el seu dia es procedeixi a la modificació de la Llei qualificada de la justícia en els termes que hem apuntat. I hi votarem a favor perquè creiem que, amb la Llei que avui es sotmet a votació, es contribueix a fixar el conjunt de missions que el Ministeri Fiscal té encomanades, així com les seves relacions amb els tres poders de l'Estat, la seva organització interna i el règim de responsabilitat dels seus membres en coherència amb el capítol 6è de la Llei qualificada de la justícia, i es dóna compliment a les missions generals que li són atribuïdes per l'article 93.1 de la Constitució.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó Duró, per Coalició Nacional Andorrana.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

En la sessió del passat 11 de juliol, el M.I. Consell General deixà d'examinar per a la seva adopció el Projecte de llei del Ministeri Fiscal. El supòsit d'adopció del calendat text feia planejar un auguri ple de conseqüències.

Avui de nou, cinc mesos més tard, lligats de peus i de mans, per l'evidència, la Coalició Nacional Andorrana, com la majoria dels altres Grups polítics, s'ha inclinat pel projecte de redactat de l'article 20, renunciant a l'estigmatitzat de conflictiu que, per unanimitat, els Grups

anhelaven i que -cal dir-ho- rectes i conseqüents, hauríem hagut de mantenir costés el que costés.

I si bé no s'entén totalment la proliferació actual dels Fiscals, o bé hi ha molta feina o potser massa per a poder mantenir la pau i la tranquil·litat a Andorra o bé no tothom hi dedica el temps que hauria de destinar-hi.

Coalició Nacional Andorrana des d'ara convida a la propera legislatura, en la part que li correspon, que amb seny i pragmatisme resolgui clarament la improcedència, revisant la Llei qualificada de la justícia en el que aspecta el règim d'incompatibilitat en l'exercici de Fiscal.

El M.I. Sr. Síndic General:

El Grup Lliberal, Sr. Pere Moles

El M.I. Sr. Pere Moles:

El Grup Lliberal ha estudiat el Projecte de llei del Ministeri Fiscal tal com ha sortit definitivament redactat al si de la Comissió Legislativa d'Interior.

Aquesta Llei parteix del principi que el Ministeri Fiscal és una institució amb unes característiques molt particulars per la relació que manté amb els tres poders de l'Estat: el judicial, l'executiu i el legislatiu.

Si bé, per la seva naturalesa, el Ministeri Fiscal és molt proper al poder judicial, no deixa de ser-ne aliè ja que no disposa de la facultat de jutjar, tot i que els seus membres són nomenats pel Consell Superior de la Justícia.

Pensem, doncs, que és bo que el Ministeri Fiscal gaudeixi d'una àmplia independència en l'exercici de les seves funcions.

Pel que fa al Govern, creiem que aquest ha de poder donar-li instruccions de caràcter general tota vegada que és al Govern a qui correspon la funció d'orientació de la política penal, sense que això signifiqui que el Ministeri Fiscal s'hagi de sotmetre a l'autoritat del Govern.

El Consell General ha de poder també mantenir relacions amb el Ministeri Fiscal evitant, però, tot lligam de subordinació.

En definitiva, aquesta Llei assegura una plena autonomia funcional al Ministeri Fiscal tot respectant els tres poders de l'Estat.

Per tots aquests motius, el Grup Lliberal hi dóna la seva conformitat i confia que sigui aprovada.

Dit això, voldria referir-me a la reserva d'esmena presentada per Nova Democràcia, relativa a l'article 20, esmena que el Grup Lliberal votarà en contra.

Amb aquesta esmena, vostès, Consellers de Nova Democràcia, tornen a introduir i insistir que el càrrec de Fiscal és incompatible amb qualsevol altre càrrec públic, a Andorra i a l'estranger. I vostès motiven la seva esmena dient que la Llei qualificada de justícia estableix que "per mentre la carrera judicial andorrana no disposi de personal suficient per cobrir els càrrecs de Magistrat i de Fiscal general, podran ésser nomenats, guardant l'esperit d'equilibri, juristes espanyols i francesos".

Per tant, Sr. Bartumeu, aquí hi veiem contradicció. Vostès no volen que es pugui ser Fiscal a Andorra i a l'estranger, però al mateix temps reconeixen que la Llei qualificada de la justícia deixa ben clar que es poden nomenar juristes espanyols i francesos.

Al nostre entendre, si el Consell, avui, aprovés aquesta esmena entrariem novament en contradicció amb la Llei qualificada de la justícia. I això no és possible. O, més ben dit, això no seria legal.

En canvi, Sr. Bartumeu, sí que compartim el criteri de Nova Democràcia quan afirma que la incompatibilitat actual només s'estableix per als Fiscals de nacionalitat andorrana. És cert. Existeix discriminació per als fiscals de nacionalitat andorrana ja que aquests no poden exercir ni a França ni a Espanya; mentre que els d'Espanya i França, sí que poden fer-ho a Andorra. Es tracta d'una discriminació que cal esmenar. Però no és amb la Llei del Ministeri Fiscal que es pot resoldre aquest problema, sinó que s'haurà de fer modificar, quan sigui oportú la Llei qualificada de la justícia. I això, avui, no ho tenim a l'ordre del dia.

Però sí que voldria que quedés constància de la necessitat de fer aquesta modificació durant la pròxima legislatura. Alguns dels Consellers que avui estem aquí, l'any

que ve no hi serem. D'altres, en canvi sí que hi seran, i és a ells a qui correspondrà fer-ho. Si el que es vol és que els Fiscals andorrans no se sentin discriminats o menyspreats pels seus col·legues espanyols i francesos.

I aquesta petició la voldria fer també extensiva a vostè, Sr. Marc Forné, amb la confiança que vostè serà el pròxim Cap de Govern en la propera legislatura.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic hi ha alguna paraula?

Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tal com ha explicat molt bé el ponent, si bé aquesta Llei no presenta tot el seguit d'esmenes que habitualment sol acompanyar l'informe, és perquè un treball previ en Comissió va permetre elaborar un text consensuat majoritàriament, i perquè després de ser retirat pel Govern ha tornat a ser presentat, recollint les modificacions i esmenes que s'hi varen aportar.

Tan sols una existeix variant; aquesta fa referència a l'article 20 que tracta d'incompatibilitats i recusacions, com s'ha explicat fins ara, i ens remetem al contemplat en la Llei qualificada de la justícia, Llei de rang superior. Ha estat àmpliament explicat a la Cambra, cosa que comparteixo plenament amb l'explicació que ha fet el Sr. Moles del Grup Lliberal.

Pel demés pensem que aquesta Llei compleix amb la necessitat de definir funcions i competències del Ministeri Fiscal, tal com la Constitució encomana, i aquesta no fa més que complementar, com va fent-se des del 1993, tot i el nou marc institucional andorrà.

Afegiré, també, que nosaltres no votarem la reserva d'esmena de Nova Democràcia i que, evidentment, donarem ple suport a aquesta nova Llei del Ministeri Fiscal

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Amb aquesta Llei, d'acord amb el que es preveu a la Constitució i a la Llei qualificada de la justícia, es regula de manera explícita i exhaustiva l'estatus del Ministeri Fiscal, se'n fixen les funcions, l'organització i responsabilitats i el règim de relació amb el Govern i amb el Consell General.

Aquest últim punt, el de les relacions del Ministeri Fiscal amb el Govern i amb el Consell, va ser motiu d'un ampli debat en el si de la Comissió Legislativa quan el text es va examinar per primera vegada, durant el primer període de sessions d'aquest any, com ha recordat el senyor ponent.

En aquest capítol s'apunten a priori dues possibilitats teòriques extremes: per una banda, un Ministeri Fiscal independent, completament independent o bé un Ministeri Fiscal estretament lligat al Govern. Cap d'aquestes dues opcions ens satisfà i això ho vàrem defensar a la Comissió.

El redactat del primer text presentat pel Govern així com les esmenes formulades, ens varen permetre arribar a un redactat final que representa, al nostre entendre, un bon equilibri entre ambdues posicions: per una banda s'assegura l'autonomia funcional del Ministeri Fiscal, i per l'altra s'estableix un lligam amb el poder executiu pel fet de pertànyer al Govern la funció d'orientació de la política penal de l'Estat.

A més del que es disposa en la part normativa de la Llei, la pròpia exposició de motius és ben clara al respecte i sintetitza perfectament aquesta filosofia, que el nostre Grup IDN, comparteix.

Aquest text, doncs, llevat del canvi introduït en l'article 20, és el mateix que avui se sotmet a aprovació.

Respecte a la reserva d'esmena que ha formulat Nova Democràcia, hem de dir que nosaltres no la votarem, perquè en el cas que les incompatibilitats vinguin recollides a la Llei

qualificada de la justícia, seria obvi no recollir-les aquí, i si no és així és la Llei qualificada de la justícia la que s'ha d'esmenar i no pas la Llei del Ministeri Fiscal, ja que crearia un greuge compartir-ho amb altres magistrats.

Res més, moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, per al·lusions.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Gràcies Sr. Síndic.

Per al·lusions i també perquè com que observo que ja s'estan fent valoracions del conjunt de la Llei, nosaltres no havíem tingut oportunitat de fer-ho, si m'ho permeteu, ho faré ara.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Aleshores, pel que fa a la valoració global de la Llei, nosaltres, no cal dir que també la trobem positiva.

Ha estat bo que el darrer Conseller que acaba d'intervenir, el Sr. Vicenç Alay, hagi recordat el que no havia recordat al meu entendre prou o de manera prou entenedora el ponent de la Comissió, que és que aquest text, de fet, és fill de tot un anterior debat i d'una sèrie d'aportacions de tots els Grups Parlamentaris en el qual, nosaltres com els altres, hi vam dir el que hi havíem de dir.

En tot cas, jo el que volia dir, en referència al que ha dit el Sr. Pere Moles, és el següent: és clar, jo portava una intervenció escrita i el Sr. Pere Moles també. Jo he intentat adaptar-la i li he contestat, però, com que ara al llegir la seva intervenció, doncs, ha tornat a insistir, jo he de tornar a insistir en allò que nosaltres hem dit.

Nosaltres hem presentat una esmena dient que els Magistrats i Fiscals de nacionalitat estrangera, en aplicació de les disposicions transitòries de la Constitució i de la Llei

qualificada, esdevenen andorrans de funció i, per tant, han d'estar sotmesos a les mateixes incompatibilitats.

No hem dit, i no li puc deixar dir que amb la nostra esmena nosaltres ho vulguem o ho pretenguem, o ho anéssim a aconseguir, la qual cosa no és així -a més la Llei no permetria- que els Magistrats o els Fiscals de nacionalitat estrangera no puguin exercir a Andorra.

La discriminació que nosaltres posem en causa no és la que ha interpretat el Sr. Moles; tampoc, i amb això acabaré. Nosaltres entenem que s'està discriminant els andorrans en base a aquesta incompatibilitat. No hem pretès mai que la funció pública de la magistratura o la fiscalia pugui ser exercida a Espanya o a França pels andorrans. Aquest no és el nostre criteri i, per tant, li preciso que en això tampoc ens havíem entès.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només voldria precisar que, segons la interpretació que fa Nova Democràcia de la Constitució i de la Llei qualificada de la justícia, entenc que això voldria dir que els Magistrats actuals de nacionalitat no andorrana poden seguir exercint, com diu la Llei, però no poden tenir cap altra feina fora d'Andorra.

Això és un trasbals del que existeix des de la Constitució, i és sorprenent que a aquestes altures es plantegi aquesta qüestió. És a dir, si el Ministeri Fiscal ha de deixar de ser, alhora, una persona que pugui tenir una feina fora d'Andorra, del seu mateix rang naturalment, si també ha de ser així pels Magistrats, ens podem quedar amb els tribunals d'Andorra, com saben -sobretot el Sr. Bartumeu, que és advocat-, amb unes grans carències de magistratura i molt immediates si això s'hagués d'aplicar així. Ningú ho ha demanat fins al moment que ha sortit la Llei del Ministeri Fiscal com a projecte i fins que es va veure a temps que l'article 20, tal

com era plantejat per l'esmena, per la majoria d'aquesta Cambra, era un error.

I era un error per això, no només pel tema del Ministeri Fiscal i de la Fiscal general, sinó també pel dels Magistrats. Si tots els Magistrats no andorrans avui dia han de renunciar al càrrec o han de renunciar al seu càrrec, en algun cas del que tenen a Espanya... bé, jo crec que no és l'esperit de la Llei qualificada de la justícia, i ni tan sols de la Constitució. A més a més, essent pràctics, s'ha de reconèixer que avui dia Andorra no té els mitjans de proveir tots els càrrecs de Magistrat, naturalment amb el nivell suficient.

Basti un exemple: hi ha hagut un concurs oposició per accedir al càrrec de Batlle, que no és Magistrat, i ha quedat desert per decisió, malgrat haver-hi candidats, ha quedat desert per decisió del Consell Superior de la Justícia. Pretendre avui dia voler substituir tots els Magistrats estrangers per andorrans... per molt que d'andorrans n'hi hagi de molt vàlids, no n'hi ha prou.

A mi em sembla que és una evidència que van constatar els constituents, i va constatar la Llei qualificada de la justícia. S'ha d'anar per passos, s'ha d'anar a pams. No crec que es puguin brusquejar les coses de la manera que es pretendria, si s'interpretés d'aquesta manera la incompatibilitat.

Em sembla que tothom estava molt d'acord que durant un cert temps s'ha de coexistir. Tots hi estem d'acord a tenir Magistrats no andorrans, espanyols i francesos bàsicament, però pretendre que aquestes persones tinguin plena dedicació als tribunals andorrans i renunciïn a qualsevol altra feina fora d'Andorra, avui dia és una il·lusió.

Això podria portar, evidentment, a poder comptar amb d'altres magistrats d'Espanya o de França, però llavors s'hauria de saber de quin nivell serien. I quant a la possibilitat que els andorrans arribin, un dia també, a poder exercir magistratures fora, caldrà que hi hagi una carrera judicial i una magistratura feta a Andorra. I això requereix una llei, requereix un temps, requereix arribar al nivell de magistrats que arriben per oposició i per carrera en tots els països veïns. És una precisió que crec que valia la pena fer, i em congratulo i celebro que el Consell General, per àmplia majoria, s'hagi adonat del problema de què no ens havíem adonat

fins a l'últim moment, que estàvem modificant la Llei qualificada mitjançant una llei que no ho era.

Res més, gràcies Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra paraula?

Passarem, doncs, a la votació de l'esmena. Preciso, és la votació de l'esmena a l'article 20. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena.

Passarem, doncs, a la votació.

Votació:

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : NO
M.I. Sr. Pere Moles Aristot : NO
M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron : SÍ
M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : NO
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SÍ
M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca : NO
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : NO
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : NO
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO
M.I. Sr. Jordi Torres Alís : NO
M.I. Sr. Joan Travesset Grau : NO
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : NO
M.I. Sr. Miquel Aleix Areny : NO
M.I. Sr. Josep Areny Fité : NO
M.I. Sr. Modest Baró Moles : NO
M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : NO
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : SÍ
M.I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO
M.I. Sr. Miquel Casal Casal : NO
M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet : NO
 M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos : SÍ
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : NO
 M.I. Sr. Enric Dolsa Font : NO
 M.I. Sr. Simó Duró Coma : NO
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : SÍ
 M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell : NO
 M.I. Sr. Antoni Martí Petit : NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte: 23 No. 5 SÍ.

Doncs es rebutja l'esmena i es manté el text de l'article 20 tal com ha sorgit de la Comissió.

Passarem ara a la votació de la Llei, a menys que es pugui acceptar per unanimitat.

Es pot acceptar per unanimitat. S'aprova, doncs, la Llei per unanimitat de la Cambra.

Passem al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres, de data 29 de febrer de 1996.

Va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 35/1996 i no s'ha presentat cap esmena al text.

El Govern vol la paraula? No?

Els Grups Parlamentaris? No hi ha intervenció?

Proposo, doncs, l'acceptació del text per unanimitat: s'aprova.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses

d'adquisició dels locals de l'Ambaixada d'Andorra i de l'Oficina de Turisme de Madrid.

Text publicat al Butlletí del Consell General núm. 35/1996. En aquest cas tampoc s'ha presentat cap esmena al text.

No hi ha demanda de paraula?

Sr. Jordi Torres?

No hi ha intervencions?

Proposo, doncs, l'acceptació del text, també per unanimitat de la Cambra: s'aprova.

Passem al quart punt de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'article 2 del Reglament d'aplicació núm. 6 i dels articles 3 i 4 del Reglament d'aplicació núm. 10 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 35/1996. En aquest cas tampoc s'ha presentat cap esmena al text.

No hi ha intervenció per part del Govern?

No hi ha intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Proposo també, doncs, l'acceptació per unanimitat: s'aprova.

Passem al punt cinquè de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses de rehabilitació de la borda del Raser, 2ª fase.

Va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 36/1996, i en aquest cas tampoc s'ha presentat cap esmena al text.

No hi ha intervenció.

Proposo, doncs, l'acceptació del text per unanimitat: s'aprova.

Passem al punt sisè de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió a l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR).

Va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 35/1996, i en aquest cas tampoc s'ha presentat cap esmena al text.

El Govern vol la paraula? No?

Els Grups Parlamentaris? Sí? Hi ha intervenció? Sr. Casal.

El M.I. Sr. Miquel Casal:

L'Acord europeu de data 1 de juliol de 1970 relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR), fet a Ginebra, especifica les condicions mínimes dels equips de conducció de vehicles, la limitació del període de conducció diari i fixa els períodes mínims de descans del conductor. Tracta també, entre altres aspectes, de l'aparell de control, que és indispensable per poder garantir el compliment de l'Acord, tant per part del propi transportista com pels agents de l'autoritat.

La legislació d'Andorra en aquesta matèria, constituïda per la Llei sobre les condicions per a l'exercici de l'activitat de transport per carretera, de data 4 de novembre de 1993, i pel Reglament de 15 de desembre del mateix any, que desenvolupa alguns dels articles de la Llei esmentada, són plenament conformes al que especifica l'Acord AETR. Podem dir que dita Llei i el seu Reglament foren precursors en aquesta matèria, ja que es van anticipar i van regular perfectament, i en sintonia amb l'Acord que avui se sotmet a votació, l'esmentada activitat de transport.

A més dels punts que ja foren objecte de l'articulat de la Llei del mes de novembre de 1993, que avui es confirmaran si el Consell General vota favorablement l'Acord proposat, el nostre Grup vol ressaltar com a element innovador important el

reconeixement i l'homologació internacionals dels aparells de control instal·lats als vehicles andorrans, el que ha de permetre facilitar als nostres transportistes poder efectuar recorreguts de llarga distància als estats contractants de l'Acord.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana, no hi ha intervenció? No?

Nova democràcia? No?...

Grup Lliberal?... No.

Agrupament Nacional Democràtic?... No.

Consellers no adscrits?

Proposo, doncs, l'acceptació del text per unanimitat:
s'aprova.

Passem al setè punt de l'ordre del dia:

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, al Projecte de llei de modificació de la Llei de creació del Servei d'Inspecció de Treball.

El Projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 36/1996, l'esmena va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 40/1996.

Passo la paraula al Sr. ...

Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Sr. Síndic, Srs. Consellers.

Val a dir que, a una setmana de la dissolució, pretendre justificar projectes de llei sense el consens previ necessari és, sens dubte, la demostració palpable d'una

voluntat manifesta des del Govern perquè aquest Projecte no pugui prosperar.

L'esmena a la totalitat de Nova Democràcia és únicament la demostració de no compartir un projecte de llei dirigit a presentar modificacions parcials que en cap cas són una solució als molts problemes de fons que avui té el nostre país en l'àmbit socioeconòmic i laboral.

El nostre país s'ha de plantejar la necessitat urgent, en la pròxima legislatura, de definir una estructura legislativa que reculli les necessitats reals de la població. Des d'una actualització de la llei laboral, la llei d'immigració, la llei de protecció i prioritat del treball que garanteixi una interrelació a partir de promoure una voluntat de consens progressista que reculli la prioritat d'andorrans i residents.

Avui estem molt lluny d'aquesta realitat, i pretendre presentar projectes parcials d'última hora únicament pot servir per justificar un major nombre de projectes presentats a Sindicatura.

Independentment de l'esmena a la totalitat de Nova Democràcia i del resultat del vot, aquest Projecte de llei no podrà prosperar. Altres Grups Parlamentaris han presentat esmenes parcials que fan inviable un projecte que no ha tingut cap possibilitat de prosperar una vegada més, per manca del consens previ que han rebut altres projectes en què el Govern ha manifestat aquesta voluntat prèvia.

El nostre país té la necessitat d'una legislació que hi garanteixi els llocs de treball, que garanteixi un control de la immigració, que garanteixi també un control del treball il·legal, tant per part dels treballadors no residents com residents, així com també de les empreses estrangeres no autoritzades.

Aquesta legislació s'ha de dur a terme amb una voluntat de consens perquè totes les forces polítiques que assumeixin aquesta responsabilitat participin d'aquesta iniciativa en defensa de l'interès general de l'Estat.

Per acabar, sols em resta reconèixer la necessitat de dotar el Servei d'Inspecció de Treball de la legislació necessària, que sigui una veritable eina dissuasora, a fi de

donar una gestió de responsabilitat i eficàcia amb la seva aplicació.

Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Parlamentari. Agrupament Canillo-Massana, Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

La manifestació de l'Agrupament Canillo-Massana relacionada amb l'examen de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Nova Democràcia al Projecte de llei de creació del Servei d'Inspecció de Treball, és una manifestació, que -si ens permet- també farem extensiva al punt nou de l'ordre del dia de la present sessió, referent a l'examen de l'esmena a la totalitat presentada també pel mateix Grup, al Projecte de llei de protecció dels animals, ja que la seva motivació és la mateixa.

Anticipem que el nostre Grup votarà en contra de les esmenes a la totalitat presentades per Nova Democràcia contra els esmentats projectes de llei.

I ho farem perquè, salvat l'article 19 de la Llei del Servei d'Inspecció del Treball, que ja vàrem esmenar, a més de trobar encertat el text de les dues lleis, discrepem totalment de les motivacions emprades pel Grup Nova Democràcia per a justificar l'esmena a la totalitat. Fem constar que l'anàlisi de les iniciatives legislatives necessita una serenor i prudència totalment allunyades dels apassionaments previs a una campanya electoral i que no sembla prudent i adequat que el Govern envaeixi el Consell General amb iniciatives legislatives que s'hagin d'analitzar amb precipitació com si ens trobéssim en un moment d'interinitat i provisionalitat.

No és aquest el cas, senyors de Nova Democràcia, perquè ni el Govern està ens funcions ni el mandat dels Consellers Generals ha acabat, ni la seva activitat està mancada de serenor i de prudència. El mandat finalitzarà el dia en què es dissolgui el Parlament i es convoquin les eleccions. Mentrestant, el nostre Grup és del parer que els Consellers Generals i els Grups polítics integrants del govern

parlamentari estan plenament legitimats i han de continuar exercint les seves funcions, una de les quals és, precisament i de forma primordial, l'examen i aprovació de lleis que siguin necessàries per al país. I no s'hi val, ni és útil per al país intentar aplaçar i allargar amb arguments ficticis la tramitació dels projectes de llei que siguin convenients.

I tampoc són vàlids, al nostre criteri, els arguments de caire electoral que citen en la motivació de l'esmena, ja que, si bé pot ser que per a algun Grup polític la campanya electoral ja ha començat fa dies, no creiem que sigui aquest el cas de l'Agrupament Canillo-Massana.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

No farem cap intervenció perquè la nostra intervenció va exactament en la mateixa línia que acaba d'apuntar el Sr. Garrallà en nom de l'Agrupament Canillo-Massana. Simplement dir que no votarem les esmenes a la totalitat i que donarem suport als textos presentats pel Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, Sr. Antoni Martí.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Potser és una mica redundant, per tant...

El M.I. Sr. Síndic General:

No se sent, hauria de canviar de micro...

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Tal com deia m'afegeixo a les paraules dites pel Sr. Garrallà i el Sr. Cerqueda. Ara bé Nova Democràcia exerceix el

seu legítim dret de fer una esmena a la totalitat, en tot cas, és evident, doncs, que amb aquesta mesura aquesta Llei no podrà entrar en vigor i no es podrà legislar en aquest mandat.

Ara bé, l'obligació del Govern, penso jo, és de tirar endavant totes les lleis que tingui enllestides encara que no es facin en aquesta legislatura, ja que també és una demostració que les lleis no es queden als calaixos del Govern i, en tot cas, es fan públiques i tots els Grups Parlamentaris que hi hagi en el seu moment, que tindran el temps suficient per poder-les legislar convenientment, doncs ja tenen el treball fet.

I és en aquest sentit que em sembla que s'ha de legislar i sense cap passió, reconèixer que Nova Democràcia ho pot fer, però també reconèixer que és legítim que el Govern presenti lleis que té fetes i si en aquesta legislatura no es poden fer, com deia abans, doncs potser la següent ho podrà fer, i això és sempre en benefici de l'Estat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Si bé podem estar d'acord a procedir a una modificació d'ordenament i reglamentació dins de tot l'àmbit laboral, pensem que aquesta, en tot cas, hauria de ser fruit d'una reflexió més àmplia i més profunda, i en tot cas més ambiciosa que la que s'ha fet en aquest text que se'ns presenta avui.

Ens consta, a més, que existeix una base de treball en els calaixos del Govern, que mencionava anteriorment el Sr. Martí, que permet afrontar una reforma profunda en aquest àmbit i constatem que el text que se'ns presenta avui, en tot cas, no deixa de ser una negació passiva d'aquest treball disponible, perquè és disponible, i lamentem sincerament que s'hagi desaprofitat aquesta ocasió i aquesta matèria, perquè per no aprofitar aquest treball existent, encara que només sigui per

servir com a base de la necessària revisió de la reglamentació que esmentàvem.

Per tant, tot i no compartir alguns elements de la motivació apuntada des de Nova Democràcia -i amb això sí que coincidirem amb altres Grups- sí que votarem afirmativament a l'esmena a la totalitat amb retorn del text al Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

IDN està completament d'acord amb la necessitat de modificar la Llei de creació del Servei d'Inspecció de Treball. És més, coincidim plenament amb el que es manifesta a l'exposició de motius i que no cal repetir.

Pensem, per exemple, que és absolutament imprescindible tipificar l'obstrucció com a infracció molt greu a fi que el servei pugui ser realment operatiu. No podem entendre altra solució si volem una Inspecció de Treball realment eficaç.

De totes formes, no tot ens sembla bé de la Llei. Per exemple -i és un punt que hem esmenat- la delegació de la facultat sancionadora, que correspon al Ministre, per llei es delega -o es permet la seva delegació- al Director. Nosaltres entenem que es pot delegar o no hi ha cap problema a delegar la signatura, però no la competència.

Pel que fa a l'esmena, sembla irrellevant el resultat de la votació: en qualsevol cas, sembla impossible que el projecte prosperi per manca de temps.

I aquí hem de fer dues reflexions:

Per una part, és cert que en l'acord per a la dissolució del Consell es va convenir que, abans d'entrar cap projecte, es consensués amb les forces polítiques. I en aquest cas no ha estat així.

Per altra banda, creiem que no es pot acceptar que els projectes s'entrin sense temps per debatre'ls.

Si el Govern hagués volgut, aquest projecte hagués pogut passar. A IDN, almenys, el considerem oportú. Ara bé, hagués calgut elaborar-lo abans, pensem que de temps n'han tingut de sobres, d'haver-lo sotmès a la consideració dels Grups.

No ha estat així, i el projecte malauradament no podrà prosperar. Tanmateix, volem acabar recordant la seva necessitat. Esperem que el proper Consell reculli la proposta i es pugui aprovar en la propera legislatura.

Quan a la votació, el nostre Grup podria votar que sí a l'esmena per allò que hem dit abans que no s'ha respectat un acord, però ens abstindrem simplement ni que sigui per demostrar que passant aquest text no hi haurà temps per acabar-lo de debatre i perquè pugui ser aprovat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna paraula més? No?

Doncs procedirem a la votació. Sí, és sí a l'esmena i retorn del text al Govern. No, és no a l'esmena i, doncs, manteniment del text pel tràmit en comissió.

Votació:

M.I. Sr. Pere Moles Aristot : NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron : SÍ

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté : SÍ

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca : SÍ

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : SÍ

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : SÍ

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís : SÍ

M.I. Sr. Joan Travesset Grau : SÍ

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : ABSTENCIÓ
 M.I. Sr. Miquel Aleix Areny : SÍ
 M.I. Sr. Josep Areny Fité : NO
 M.I. Sr. Modest Baró Moles : NO
 M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : SÍ
 M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : SÍ
 M.I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal : NO
 M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO
 M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet : NO
 M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos : SÍ
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : SÍ
 M.I. Sr. Enric Dolsa Font : NO
 M.I. Sr. Simó Duró Coma : NO
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : SÍ
 M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell : NO
 M.I. Sr. Antoni Martí Petit : NO
 M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : ABSTENCIÓ

Recompte: 13, 13 i 2 abstencions. Hi ha, doncs, un empat. Cal procedir a una segona votació.

Votació:

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron : SÍ
 M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : NO
 M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté : SÍ
 M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca : SÍ
 M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : SÍ
 M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : SÍ
 M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO
 M.I. Sr. Jordi Torres Alís : SÍ
 M.I. Sr. Joan Travesset Grau : SÍ
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : ABSTENCIÓ

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny : SÍ
 M.I. Sr. Josep Areny Fité : NO
 M.I. Sr. Modest Baró Moles : NO
 M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : SÍ
 M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : SÍ
 M.I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal : NO
 M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO
 M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet : NO
 M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos : SÍ
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : SÍ
 M.I. Sr. Enric Dolsa Font : NO
 M.I. Sr. Simó Duró Coma : NO
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : SÍ
 M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell : NO
 M.I. Sr. Antoni Martí Petit : NO
 M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : ABSTENCIÓ
 M.I. Sr. Pere Moles Aristot : NO

Recompte: 13, 13 i 2 abstencions. Doncs es rebutja l'esmena i el text seguirà la seva tramitació parlamentària en Comissió Legislativa.

Passem al vuitè punt de l'ordre del dia:

8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M.I. Sr. Joan Travesset Grau, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, al Projecte de llei de modificació de l'article 10 del Reglament d'aplicació núm. 4 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 35/1996. L'esmena va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 40/1996.

Passo la paraula al Sr. Joan Travesset per defensar l'esmena.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Sense entrar en consideracions de caràcter ordre polític que caurien per si soles, i sense abordar ni l'oportunitat d'aquest Projecte de llei vistes les dates en què ens trobem, ni valorar la forma en què el Govern entén com s'ha de conduir la política de l'Estat, i tot i ser molt conscient del consens obtingut pel Govern amb la resta de Grups Parlamentaris representats en el si d'aquesta Cambra, sí que demanaria a tots els Consellers Generals que reflexionessin sobre el contingut de la meua intervenció que defensa amb escreix els motius de la presentació, per part de l'Agrupament Nacional Democràtic, d'una esmena a la totalitat al Projecte de llei de modificació de l'article 10 del Reglament d'aplicació núm. 4 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Dit això, i entrant de ple a l'exposició de motius del Projecte de llei, aquest es justifica per una hipotètica contradicció entre el procediment legalment establert per a la designació del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (regulat encara per una normativa preconstitucional) i, tal com diu l'exposició de motius, "l'esperit" constitucional. A partir d'aquí, la solució que es planteja és la d'excepcionar l'aplicació de la normativa vigent pel que fa a les eleccions que caldria convocar en aquests moments i establir una pròrroga del mandat de l'actual Consell d'Administració fins a una propera Llei que reguli la matèria, que hauria de ser aprovada abans de finalitzar l'any 1997.

Tot i que la Constitució andorrana proclama com a principis generals els de la democràcia, el pluralisme i la participació, no es pot oblidar que la seva concreció depèn dels diferents supòsits i institucions en què s'ha d'aplicar; és evident, per citar només un exemple, que no pot ser idèntica la seva virtualitat quan es tracta de les eleccions al Consell General o als Comuns o, en canvi, quan es tracta d'articular un mecanisme de participació en un òrgan de naturalesa estrictament administrativa, com és el cas de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Per aquestes raons, es pot comprovar, com en el primer cas, que la Constitució conté unes normes molt concretes i precises sobre l'elecció, mentre que en el segon, la Constitució remet expressament o implícitament a la Llei, l'establiment d'un mecanisme participatiu, amb el consegüent marge d'opció del Consell General per concretar la fórmula que

considera més adequada en cada moment, d'acord amb el que determina la majoria parlamentària.

No es poden, doncs, generalitzar en cap cas els principis de democràcia, pluralisme i participació com a valors absoluts i d'una sola dimensió aplicables a cada poder públic i en totes circumstàncies. La Constitució garanteix el seu valor i abast en uns casos molt determinats, però, en canvi, en altres, la seva dimensió concreta dependrà del que determina en cada cas el legislador.

En el cas que ara ens ocupa, es pot constatar com la Constitució no estableix directament cap model definit d'administració de la Seguretat Social, ni tampoc cap sistema concret d'elecció o designació dels seus òrgans de govern. Recordem, si no, el que ens diu l'article 30 de la Constitució i cito: "Es reconeix el dret a la protecció de la salut i a rebre prestacions per atendre altres necessitats personals. Amb aquestes finalitats, l'Estat garantirà un sistema de Seguretat Social". Estem, doncs, davant d'un supòsit en què serà la llei ordinària la que haurà de definir com a estructura el sistema públic de la seguretat social, i com s'articula la participació dels sectors implicats en els seus òrgans de govern. Actualment, això és el que fa el Reglament núm. 4 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que preveu un sistema d'elecció per grups o sectors i que difícilment pot considerar-se contrari a la Constitució, en la mesura que aquesta no determina cap criteri concret en aquesta matèria, tal com s'acaba de dir.

D'altra banda, tampoc es podria al·legar en aquest cas la manca de representació de les persones que no tenen la nacionalitat andorrana. Amb independència de la valoració política que es pot fer d'aquesta qüestió i de la decisió futura que s'adopti sobre una possible extensió de la representació en el Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, no es dona aquí tampoc, en sentit estricte, cap problema de constitucionalitat, en la mesura que l'article 25 de la Constitució només reserva als andorrans el dret d'accés a les funcions i als càrrecs públics, i que els residents legalment establerts només tenen reconegut constitucionalment l'exercici dels drets del capítol III del títol II, que és el dels drets fonamentals de la persona i de les llibertats públiques. Cal insistir en el fet que això no significa que la llei no pugui ampliar els drets als estrangers, si així ho creu convenient el Consell General, però

queda clar, en canvi, que la Constitució no estableix una obligació en aquest sentit.

Com a conclusió del que acabo d'exposar, és fàcil deduir que la motivació del Projecte de llei no està justificada. No es pot dir, en termes jurídics, que la normativa vigent sigui contrària a la Constitució ni que, per tant, la convocatòria de les noves eleccions, segons aquesta normativa, es pugui qualificar d'inconstitucional, o amb poc esperit constitucional, com deia l'exposició de motius. No s'ha de caure en l'error d'establir una relació fàcil, i molt sovint errònia, entre el fet que una norma sigui preconstitucional i la presumpció que és inconstitucional, com demostra l'experiència de dret comparat. Cal recordar que després d'un canvi constitucional han continuat en vigor moltes normes anteriors que, per la naturalesa del tema tractat o pel seu mateix contingut, no presenten una contradicció insalvable amb el nou text constitucional.

Ben al contrari del que pretén, segons la seva exposició de motius, el Projecte de llei sí que pot afectar, en canvi, els principis constitucionals de democràcia i participació, ja que, precisament, té com a finalitat excepcionar l'aplicació de la legalitat vigent en allò que fa referència al procés electoral que en aquests moments caldria aplicar.

Es pot dir, per tant, que allò que fa el Projecte de llei és una derogació singular de la legalitat vigent, que, com a tal, caldria considerar arbitrària per no tenir cap argument que la justifiqui. Aquesta arbitrarietat es confirma encara més si tenim en compte, en primer lloc, que no hi ha cap garantia real que s'aprovi una nova regularització de la matèria abans de finalitzar l'any 1997. En l'àmbit de l'actuació parlamentària, no és aplicable el principi dels "actes propis", en el sentit que el Consell General es trobi vinculat per decisions preses amb anterioritat per ell mateix. El principi democràtic i el pluralisme polític són els que permeten que, en cada legislatura, els parlaments tinguin la llibertat per decidir sobre les seves tasques legislatives sense cap condicionant previ. Per tant, resulta absurd i sense cap fonament el mandat que conté el segon paràgraf de l'article segon del Projecte de llei, segons el qual el Consell General haurà de definir la composició i les modalitats de designació o elecció del nou Consell d'Administració abans del 31 de desembre de 1997.

En segon lloc, la derogació de l'article 10 del Reglament núm. 4 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (segons l'article 1 del Projecte de llei) pot donar lloc a una situació incoherent: pot produir un buit legal si el Consell General no aprova la nova regulació i, al mateix temps, un buit de poder en el govern de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, ja que el mandat del Consell actual finalitzaria en tot cas el 31 de desembre de 1997 sense cap alternativa de nova elecció.

Per tant, per les raons que s'acaben d'exposar, sembla clar que la solució adoptada pel Projecte de llei és molt més discutible des del punt de vista constitucional que no pas la de mantenir la vigència de la normativa actual, sense perjudici d'una futura actualització en el marc de la propera legislatura. I dic això perquè des del nostre partit entenem que caldrà legislar sobre la matèria.

Finalment, amb independència del que s'acaba de dir en els apartats anteriors, caldria comentar que el Projecte de llei té també uns efectes sobre les persones que actualment exerceixen el càrrec de membres del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Efectivament, d'acord amb el que preveu l'article 25 de la nostra Constitució, el dret que contempla no es limita només a l'accés als càrrecs públics, sinó també al seu desenvolupament en les condicions legalment previstes, entre les quals destaca singularment el seu caràcter temporal. En canvi, amb la pròrroga injustificada del mandat, es converteix el dret inicial a accedir al càrrec i a desenvolupar-lo durant el temps preestablert a la Llei en una obligació forçosa que desvirtua la naturalesa inicial del càrrec i que implica la imposició d'una prestació personal obligatòria difícilment compatible amb el principi inicial de voluntarietat i compromís temporal que deriva del dret reconegut en dit article de la Constitució.

Per tant, també des d'aquesta perspectiva "subjectiva" de les persones que actualment són membres del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la solució que pretén aplicar el Projecte de llei ofereix importants dubtes de constitucionalitat.

Ja per acabar i per tots aquests motius exposats, només us demanem que voteu favorablement a l'esmena a la

totalitat que presentem des de l'Agrupament Nacional Democràtic.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grups Parlamentaris, per l'Agrupament Canillo-Massana, Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana no vol entrar en l'anàlisi i crítica del moment de presentació en el temps del Projecte de llei que analitzem i que potser hauria hagut d'ésser entrat a tràmit pel Govern més aviat.

El que sí que ens sembla clar és que només hi ha actualment dues alternatives. La primera seria acceptar l'esmena a la totalitat que ens ha demanat el representant del Grup Parlamentari AND. I la segona és de votar a favor de la Llei pels motius de fons que en l'exposició de motius s'expliquen i que el nostre Grup comparteix plenament.

El motiu per presentar la Llei consisteix bàsicament en l'evidència que el procediment vigent per designar els components del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social es contradiu amb l'esperit de la Constitució del Principat d'Andorra i en el fet que cal adaptar la normativa sobre la Seguretat Social al nou marc definit per la Carta Magna, ja que és també necessari que el proper Consell d'Administració estigui format per una nova normativa.

Ateses les esmentades consideracions, i més que entrar en un debat estèril i improductiu sobre si el Govern ha entrat o no ha entrat el Projecte de llei, que se sotmet a votació amb un temps adequat, em sembla molt més encertat i beneficiós per al país prorrogar el mandat del Consell d'Administració de la CASS, instaurat a finals del 1992, i que en el nou Consell General es defineixin la composició i les modalitats de designació o elecció del nou Consell d'Administració, de manera que la normativa s'adapti al nou marc definit per la Constitució.

I per aquestes raons votarem en contra de l'esmena proposada.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana? No hi ha intervenció?

Nova Democràcia? No hi ha intervenció? Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

El nostre Grup participa d'aquest acord al qual s'ha arribat, però hi participa amb algunes matisacions. A nosaltres ens va semblar que per criteris d'oportunitat era bo de no fer coincidir els dos processos electorals, com serà el procés electoral que hi haurà d'aquí a unes quantes setmanes i el procés electoral d'una Caixa Andorrana de Seguretat Social que ja ha patit prou trasbalsos a dins i a fora, aquests últims mesos.

És únicament en base a aquest criteri que ens va semblar oportú de perllongar durant un temps el mandat de l'actual Consell d'Administració. Això no treu la nostra disconformitat amb l'exposició de motius. Una exposició de motius que hem de comentar, perquè que a aquestes alçades de curs polític se'ns digui que malgrat els esforços esmerçats en els darrers anys per endegar aquesta tasca... És clar, seguint la línia que abans aquí s'ha dit en alguna intervenció, especialment del Conseller Antoni Martí, doncs si això estava a punt ja ens ho podíem haver mirat i si no està a punt, doncs tampoc; almenys ho hauríem de deixar aquí dit. Aquí quedarà dit, però en tot cas amb la nostra oposició.

Nosaltres considerem que no s'han fet els esforços que calia i que dissortadament l'evolució dels textos no està tan avançada com hauria d'estar, tot i que hi havia feina feta des de l'any 1992 i 1993. En tot cas, fent aquesta excepció, a nosaltres ens sembla que fóra molt dolent, i per això acceptem aquesta pròrroga, que es barregés dos processos electorals que no han de tenir res a veure, com és el de l'elecció dels administradors de la CASS i l'elecció dels representants del poble andorrà.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

La Legislació que regula la CASS ve de l'any 1967, data de la creació d'aquest organisme. És una reglamentació que no ha sofert cap modificació substancial des de fa gairebé 30 anys; per tant, no ha seguit l'evolució i no s'ha fet cap adaptació a la realitat del moment.

Aquesta necessitat ara ha esdevingut indispensable després de l'aprovació de la Constitució, l'any 1993; el que era necessari per adaptar-se als temps actuals, avui s'imposa una modificació per imperatiu constitucional.

És veritat que és un treball complex, laboriós i llarg. Recordo que l'any 1989 el Consell d'Administració de la CASS va iniciar uns treballs per modificar en profunditat la Llei del 1967.

S'ha hagut d'esperar aquest any perquè el Consell d'Administració presentés un avantprojecte al Govern. Sense buscar excuses, crec que legislatures inacabades i canvis de Govern no han afavorit la diligència per fer la reforma corresponent i que s'imposa.

La veritat és que aquesta reglamentació mereix una modificació aprofundida.

Fetes aquestes consideracions, l'objecte de la deliberació d'avui és el Projecte de llei relatiu a l'elecció dels membres del Consell d'Administració.

És una modificació molt parcial però necessària perquè no pensem que es puguin celebrar eleccions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social per elegir nous membres amb el sistema actual. No és pensable una elecció que es fa a nivell parroquial amb una participació, que podem xifrar de menys del 5% dels electors o bé encara, com ja ha passat en algunes ocasions, en què no hi hagi candidatures i en què el Comú hagi de designar, amb sentit de responsabilitat evidentment, però a dit, els membres d'un grup determinat. Recordo, de grups com ara assegurats voluntaris, agrícoles o jubilats. Alguna vegada ha passat.

No és prou democràtic que després d'aquesta elecció parroquial hi hagi una nova elecció entre elegits per designar entre els set membres, un de cada parròquia, un representant, o entre membres dels catorze, dels assalariats, que se n'hagi de

designar dos. És a dir, aquesta mena d'elecció directa dels electors i que després a nivell dels set o dels catorze, se'n designi un o dos, penso que no està en concordança amb l'esperit de la Constitució.

Per tot això, al no tenir avui una legislació que corregeixi aquesta situació que acabo d'explicar, el Grup Lliberal considera que és convenient ajornar, com ho preveu el Projecte de llei, les eleccions a la CASS un any, i mentrestant i amb tota prioritat, treballar per una modificació a fons de la legislació actual.

Això, doncs, ens porta a votar contra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, manifestar d'entrada que IDN no votarà a favor de l'esmena de l'Agrupament Nacional Democràtic, i no ho farà, tant per, ... més per responsabilitat que no pas per convicció. Nosaltres entenem que aquí el que estem fent és triar entre allò que és dolent i allò que és pitjor, no entre allò que per nosaltres seria bo, que és que ja hi hagués presentat un projecte de modificació de la composició del Consell d'Administració de la CASS, tal com alguna vegada s'ha suggerit al Govern: que l'entrés amb més temps.

Perquè nosaltres considerem que hauria de modificar-se aquest Consell d'Administració de la CASS i que, per tant, doncs, no és bo que perduri aquest Consell d'Administració amb la seva composició actual, i que, per tant, anar vers unes eleccions, ara amb aquest mateix sistema, seria encara pitjor.

Faré una mica de resum d'aquests últims esdeveniments, dels últims esdeveniments pels quals ha travessat la Caixa Andorrana de Seguretat Social. En els esdeveniments dels darrers anys, l'aprovació de la Constitució del Principat d'Andorra, la modificació del sistema electoral, la inestabilitat de la CASS, que és una institució de caràcter

marcadament social, la mateixa evolució dels règims de seguretat social de malaltia i vellesa a nivell internacional, crec que ens imposarien una reflexió que, segurament, entre tots hauríem d'haver fet abans, sobre el funcionament de la institució i del seu posicionament dins el sector públic andorrà.

El nostre Grup, IDN, interessats com estem per la viabilitat de la política sanitària social del país, pensàvem i crèiem que era ara el moment d'iniciar el procés d'adaptació del Reglament de la CASS, i pensàvem que aquesta adaptació s'havia d'iniciar amb l'elecció, ja, d'un nou Consell d'Administració que pogués portar, amb la col·laboració de les institucions, a terme aquest treball.

Nosaltres entenem, com hem dit ja abans, que l'estructura actual del Consell d'Administració no s'ajusta al que és la realitat social i econòmica del país, ni al món dels negocis en què els consells d'administració cada dia assumeixen majors responsabilitats en els resultats de la gestió de les empreses.

No estem d'acord en quina és la composició o el manteniment de l'actual sistema, i per diverses raons.

Quant a la composició del Consell d'Administració, nosaltres entenem que alguns dels col·lectius del món mèdic estaven representats en aquest Consell d'Administració i d'altres no s'hi troben representats. Hi ha representats, per exemple, els metges; no hi ha representats ni les infermeres ni els farmacèutics. Hi ha representants d'alguns sectors econòmics, per exemple els agricultors, i en canvi altres sectors no hi són representats. El mateix Estat andorrà hi és representat d'una forma que nosaltres entenem molt minoritària.

Quant a les prerrogatives i la qualificació dels membres que componen el Consell d'Administració, i per tant del mateix Consell d'Administració, nosaltres entenem que, l'any 93, els esdeveniments que van desembocar en els fets del 93, van fer passar la institució d'un organisme amb un director que tenia plens poders, a un organisme amb un Consell d'Administració executiu, per dir-ho d'alguna forma.

No es tracta aquí de jutjar el canvi, però sí de fer alguna reflexió que afecta la necessitat que un Consell d'Administració d'una entitat que té un patrimoni al voltant de 40.000 milions i que té un volum d'activitat anual de 20.000

milions, sigui format per gent que tingui una qualificació i una competència molt important, i per tant, potser, la composició del Consell d'Administració actual hauria de ser modificada perquè s'assoleixi aquesta competència.

Això, fins aquí, potser justificaria la votació a l'esmena a la totalitat i que es convoquessin noves eleccions. Ara bé, aquestes eleccions es tornarien a convocar amb el mateix sistema i, aleshores, repeteixo, en comptes de quedar-nos amb el dolent com tenim ara, crec jo, únicament faríem empitjorar el problema.

Hi ha altres qüestions. Hi ha una altra qüestió a tenir en compte que és la qüestió de la representativitat. Bé, ja s'ha dit aquí i l'únic que faré és repetir el que ja s'ha dit. El sistema electoral vigent fins a la data, nosaltres entenem que és totalment insatisfactori pel seu procediment poc democràtic. Això, no només ho diem nosaltres, sinó que jo entenc que els mateixos assegurats manifesten aquesta insatisfacció a través de la molt minsa participació a les eleccions, una quasi nul·la participació, i aquesta participació, entenc, limita també la representativitat dels membres elegits.

A més a més, nosaltres entenem que el Consell d'Administració de la CASS necessita que estigui més coordinat amb el Ministeri de Sanitat perquè no hi hagi pèrdua d'eficàcia en les decisions de la política sanitària del país. Tot i que, evidentment, aquest Consell d'Administració hauria de preservar una certa independència perquè se li pogués exigir, així, l'equilibri dels seus comptes.

Bé, finalment per acabar, repeteixo, nosaltres no ens estem aquí pronunciant entre allò que ens agradaria, que és que ja hi hagués aquesta reforma i que la poguéssim votar en aquesta legislatura, sinó que ens estem pronunciant entre el que entenem que és una solució dolenta, però acceptable, i una solució que seria encara pitjor.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres no donarem suport a l'esmena a la totalitat de l'AND.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només en la línia en què s'han expressat, especialment el Sr. Francesc Cerqueda, que ha fet esment de la participació dins de les eleccions, i també ho acaba de dir el Sr. Vicenç Mateu, voldria dir que al marge del que la Constitució indica, que és un marc dins del qual cap el que tenim avui i el que tindrem demà sobre aquest tema, hi ha una desaprovació flagrant, i està al carrer, de l'actual sistema.

La darrera vegada que hi va haver eleccions, com s'ha dit aquí, la participació va ser absolutament ridícula, i quan es compara la diferència de participació política a les eleccions generals, comunals i parroquials, de l'ordre del 80 al 86% amb un 3, un 4 o un 5% de participació dels treballadors, dels assalariats i dels patrons a les votacions de la Seguretat Social, crec que les consideracions constitucionals estan per sobre d'això, però que hi ha un rebuig al carrer immediat i claríssim.

Amb la situació actual, fins i tot parlar d'inconstitucionalitat, en el cas que s'haguessin hagut de convocar eleccions de la CASS, ens hi podríem trobar segurament. I seria per a mi lògic que ens hi trobéssim per part d'algun col·lectiu que digués amb quin sistema se'ns fa votar i se'ns pretén una representativitat que no hi és.

Una altra qüestió és decidir quina representativitat ha de tenir un Consell d'Administració. I aquí jo comparteixo el que ha dit el Sr. Vicenç Mateu, en el sentit que el Govern pensa també que el Consell d'Administració de la CASS, que té unes funcions importantíssimes encara que no hagin de ser executives, com ara són per circumstàncies alienes el que hauria de ser, doncs hauria d'estar compost, en part, o en una bona part, per gent preparada i competent en temes financers i en temes d'assistència social i de molts altres, juntament, segurament, amb una representació directa emanada de tots els membres cotitzants de la CASS de totes les categories.

Així es va treballar. El Ministre Goicoechea ho va treballar junt amb el Ministre d'Afers Socials i Cultura, i es va preparar un primer esbós d'una possible reforma, només, del sistema electoral de la CASS, que no va arribar a obtenir el consens, com vostès saben, entre els Grups, que es va plantejar

als membres de cada Grup a les Comissions de Sanitat i d'Afers Socials.

No essent possible això a les alçades que estàvem, el més raonable era el que hem optat per fer, presentar aquesta Llei, que si passa, que si és acceptada tal com és, permetrà no fer eleccions i crec que és la millor solució. Permetrà que el Consell d'Administració, l'actual, continuï el seu treball durant un temps molt prudencial, i durant un temps en el qual hi estan d'acord. No és pas que haguem d'obligar unes persones a estar en uns càrrecs un any més si no ho volen. Pràcticament està tot el grup d'acord a quedar-se. Potser alguna persona, per motius personals, no ho voldrà, però hi ha uns suplents, això és molt lògic. Tanmateix, voldria citar aquí que aquesta mena de mandat, en què el mateix Consell General es dóna un any per resoldre el tema, altres vegades s'ha fet. A més i per cert, es va fer amb la Llei d'ordenament del sistema financer andorrà, quan es va marcar un termini molt curt, per fer una cosa, també, força important.

La Llei que s'ha treballat des de la Seguretat Social des de fa anys, i que -com s'ha dit- amb diferents entrebancs, és una Llei preparada des de la Seguretat Social, no des de cap Govern, i per tant no vol dir que hagi de ser el 90% de la base de la nova Llei, ni el 70, ni no sé quant, s'haurà d'estudiar pel Govern. El nostre Govern ho ha fet. Em sembla que avui fa un any que el Ministre Goicoechea va entrar en funcions, va acceptar de ser-ho, i jo els garanteixo que si continua essent Ministre l'any que ve, s'acabarà força aviat. El que passa és que amb la legislatura no ho podrà ser, haurà de ser amb la nova. I si és així, el treball que es farà serà un treball portat des del Govern i que també ho podria ser des del Parlament. Aquesta Llei de la Seguretat Social també podria ser una Proposició de llei, com és natural. A partir d'aquí, el futur dirà el que es pot fer.

Crec que és una bona solució que de moment es prorrogui aquest termini. Es va discutir sobre el temps. Crec que un any és un marge suficient perquè el nou Parlament i el nou Govern puguin actuar en aquest tema, fins allà on es pugui, i es pugui aprovar la nova estructura democràtica i moderna de la Seguretat Social andorrana.

És tot.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra paraula?...

Procedirem, doncs, a la votació de l'esmena. Sí, és sí a l'esmena i retorn del text al Govern. No, és no a l'esmena i manteniment del text del Govern, i en aquest cas, tenint en compte que no s'ha presentat cap esmena a l'articulat, fóra avui l'aprovació del text de forma definitiva.

Procedirem doncs a la votació.

Votació:

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : NO
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté : NO
M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca : SÍ
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : SÍ
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : SÍ
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO
M.I. Sr. Jordi Torres Alís : SÍ
M.I. Sr. Joan Travesset Grau : SÍ
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : NO
M.I. Sr. Miquel Aleix Areny : SÍ
M.I. Sr. Josep Areny Fité : NO
M.I. Sr. Modest Baró Moles : NO
M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : SÍ
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : NO
M.I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO
M.I. Sr. Miquel Casal Casal : NO
M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO
M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet : NO
M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos : NO
M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : SÍ
M.I. Sr. Enric Dolsa Font : NO
M.I. Sr. Simó Duró Coma : NO
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : NO
M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell : NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit : NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot : NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron : NO

Recompte: 8 a favor i 20 en contra.

Doncs es rebutja l'esmena i queda aprovat el text presentat pel Govern.

Sr. Miquel Aleix, per explicació de vot.

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

Mercès, Sr. Síndic.

Volia explicar el meu vot en el fet que ara ens hem trobat en una situació en la qual el Consell General acaba de rebutjar una esmena a la totalitat, presentada pel nostre Grup Parlamentari, i que, evidentment, resol una situació allargant el Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social per tot l'any 1997.

És evident que, aquí, hem fet un acte legislatiu avui, donant força al fet que el Consell d'Administració de la CASS tindrà un any més de mandat, cosa que ha estat feta. I és evident per les intervencions dels Grups Parlamentaris, vist que s'ha hagut de fer a última hora i de manera ràpida, una Llei que no permetia un nou sistema electoral i una nova representació del nou Consell d'Administració de la CASS. I evidentment, considero que és normal que es faci un nou sistema d'elecció del Consell d'Administració de la CASS i, lamento Sr. Cap de Govern que jo, personalment, li vaig demanar a vostè, a la Junta de Presidents a inicis d'any, vaig repetir-ho al mes de juny, que ens trobaríem en aquesta situació actualment, i des de llavors res s'ha realitzat.

Lamento que avui hagi hagut de votar una esmena a la totalitat, en aquest cas, perquè des del Govern no s'ha fet la feina que ens va dir que faria, i que si en aquell moment no s'hagués compromès, el nostre Grup Parlamentari hagués proposat una Proposició de llei modificant els plantejaments del Consell d'Administració de la CASS.

(se senten veus)

Jo dic..., és una explicació de vot com a Conseller General. El Reglament em permet explicar el meu vot, doncs, com a Conseller General, i no intervenc com a Subsíndic explicant el meu vot.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Jo volia precisar que quan el Sr. Miquel Aleix, Conseller General, diu que el Govern no ha fet la feina, no és veritat, i li ha de constar, si li comuniquen els membres del partit, del seu Grup Parlamentari que han vingut a les reunions, que el Ministre de Sanitat i el Ministre d'Affers Socials van començar les reunions per plantejar aquest problema tot just acabades les vacances. Al començament d'aquest període legislatiu, període legislatiu al qual, per cert, s'havia demanat que s'escapés totalment, i en canvi això no es va fer. I era un període legislatiu que ha donat uns fruits que avui dia es veuen aquí, per exemple aquesta Llei i algunes altres.

El fet és que es va plantejar. Jo recordo molt gràficament, per haver assistit dues vegades a les reunions, que es va plantejar d'una manera molt gràfica en una pissarra la problemàtica que hi havia.

La primera d'elles era: es pensa que s'han de fer eleccions, sí o no? Es pensa que s'han de fer amb un sistema nou, i es pot canviar el sistema ara? O es pensa anar a una pròrroga? I últimament, es pot pensar a fer una Llei de la Seguretat Social? Cosa que tothom va entendre que era impossible en un termini tan curt. Quan es va discutir això, d'alguna manera es va anar copsant l'opinió dels Grups que estaven presents, que no eren automàticament opinions compromeses per la persona que representava cada Grup, però es va intentar arribar a un consens. Hi va haver un consens molt ràpid en el sentit de no poder adoptar un sistema nou d'elecció que el Ministre proposava, i per al qual hi havia l'acceptació de més d'un Grup. Concretament, IDN estava d'acord amb el Govern, i dels altres Grups, si no recordo malament, alguns estaven d'acord sempre que hi hagués hagut una unanimitat o una majoria àmplia sobre un nou sistema d'elecció ja proposat pel Govern.

És a dir, aquesta feina ja es va fer. Es va fer una proposta dins de la comissió de treball que es va formar de les dues comissions concernides, i al no arribar a possibilitats de presentar-ho d'una manera com avui ha passat aquí, amb força majoria, es va preferir anar per la cosa més immediata i més, per nosaltres, imprescindible que era omplir una llacuna legal d'una Llei molt antiga, que avui dia, per nosaltres, no podia portar-nos a fer unes eleccions, perquè recordo fins i tot que en les últimes, en alguna parròquia, més d'un Cònsol, va mostrar la seva inquietud per l'agitació popular que estava provocant aquest sistema antidemocràtic d'eleccions, que pretenien ser-ho. Perquè si diguéssim que no hi ha d'haver eleccions per a la CASS i es pot gestionar d'una altra manera, el Parlament és ben amo de fer-ho. Però si es pretén donar entrada a un sistema pseudodemocràtic quan no ho és, és quan hi ha conflictes.

Només volia dir, Sr. Miquel Aleix, que la feina que es va demanar que es fes, s'ha fet, i no s'havia fet abans tampoc, i hi havia temps de fer-la també abans.

Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna explicació de vot més?

Passem al punt novè de l'ordre del dia:

9- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, al Projecte de llei de protecció dels animals.

El Projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 35/1996 i l'esmena publicada al Butlletí del Consell General núm. 40/1996.

Passo la paraula al Sr. Jaume Riba, per Nova Democràcia per defensar l'esmena.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nostre Grup Parlamentari ha optat per l'esmena a la totalitat en el Projecte de llei de protecció dels animals, i no perquè no valorem positivament el seu fons. És un text que s'ha treballat seriosament, amb sentit comú, i que comporta molts aspectes interessants per a la protecció dels animals i que podríem recolzar.

No obstant, una contradicció evident sorgeix entre l'elaborat preàmbul, en què s'insisteix en les relacions d'afectació entre l'home i l'animal, i viceversa, i es prohibeix la participació dels animals en espectacles que causin patiment, maltractament i mort, i l'apartat 3 de l'article 5, on es diu "sense perjudici, del que disposa l'apartat 1 i 2, el Govern pot autoritzar la celebració de competicions de tir al colom en camps homologats i sota el control de la federació respectiva." És una contradicció que mereix tota l'atenció. El text ha de ser coherent i no pot provocar en cap cas casos marginals. Per què sacrificar els coloms, quan tothom sap que aquesta pràctica ha suscitat contundents crítiques i una poca seriosa imatge en els països on s'ha pretès promocionar-la?

Això sol mereix una seriosa reflexió i un estudi aprofundit per veure si els pretesos guanys econòmics i l'atracció turística que semblaria poder provocar prevalen sobre el fet de ser incoherents amb la defensa de tots els animals, sense exclusió, i amb la imatge poc seriosa que tindrà el nostre recent estrenat Estat de Dret.

Tornant al principi de la nostra intervenció, deia que no era una qüestió de fons, sinó que és la disconformitat quant a la forma el que ha volgut aquesta esmena a la totalitat. Una qüestió de temps en una legislatura que acaba d'aquí a pocs dies. No hi ha temps material per debatre un Projecte de llei que no s'ha consensuat i que, com he explicat, demana un mínim de debat. Recordaré, per altra banda, que al no aprovar aquest Projecte avui, no queden desprotegits els animals al nostre territori, ja que el Molt Il·lustre Consell General aprovà en la seva Sessió del dia 2 de febrer de 1988, la Llei de tinença d'animals, text que empara, regula i protegeix la situació de tots ells.

També la Constitució diu en el seu article 31: és funció de l'Estat vetllar per la utilització racional de tots els recursos naturals i defensar la flora i la fauna autòctones. Queda, doncs, el debat obert per la pròxima

legislatura, i evidentment espero que el colom tindrà tota la sort que es mereix.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als Grups Parlamentaris. Per Agrupament Canillo-Massana, no hi ha intervenció?... Coalició Nacional Andorrana?... Tampoc? Grup Lliberal, no hi ha intervenció? Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

No se sent...

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Comparteixo en part el contingut de la motivació del Grup Parlamentari que ha presentat l'esmena a la totalitat que ens ocupa, sobretot l'apartat on es diu que no és prudent que el Consell General hagi d'analitzar amb precipitació iniciatives legislatives a les -previsibles- acaballes de la legislatura i en un clima -polític- mancat de serenor, i en això no estic en acord amb allò expressat pel company de la Massana. No puc compartir, tanmateix, l'afirmació que si s'aprova el Projecte de llei es condicionaria l'acció política del Consell General i del Govern que resultin elegits d'aquí a uns mesos.

I això, senzillament, perquè qualsevol Projecte de llei aprovat condiciona necessàriament les accions polítiques posteriors- almenys així ho penso- i per tant, aquest argument no el puc prendre en consideració perquè suposaria acceptar que el Consell General deixi de complir la seva raó fonamental de ser, és a dir, l'anàlisi i aprovació dels projectes i de les proposicions de llei. Aquest suposat condicionament es podria traduir en una inoperància gairebé total d'aquesta Cambra des de mesos abans de l'acabament de qualsevol legislatura, i penso que no ha de ser així. I en aquest punt sí que estic d'acord

amb el Sr. Garrallà. Crec, però, que si hem de votar favorablement aquesta esmena, no és globalment per aquests mitjans ni tampoc pels altres motius exposats en la seva motivació, encara que, evidentment, alguns es puguin tenir en compte.

Darrerament he dit -almenys en una altra ocasió en aquesta Cambra- que trobo del tot fora de lloc haver de perdre miserablement el temps analitzant i intentant corregir defectes de forma en els projectes de llei que se'ns trameten a estudi. Avui, lamentablement, ho he de tornar a repetir. No és lògic, ni es pot entendre, ni acceptar de forma reiterada, que se'ns sotmetin textos com el que se'ns ha presentat. Com vostès ja saben, he proposat 31 esmenes a l'articulat d'aquest Projecte de llei, de les quals 19 són degudes a problemes formals.

Es pot considerar, ho reconec, que algunes d'aquestes esmenes representen només correccions d'estil, però és que ja és hora que ens acostumem a no obligar (per problemes d'estil) les institucions que hagin de fer aplicar les lleis, a prendre decisions interpretatives d'un text legislatiu.

Altres de les esmenes que he presentat relatives a qüestions de forma són, penso, necessàries i totalment obligades: conscientment no puc permetre, per exemple, que una llei pugui ser promulgada amb repeticions literals innecessàries (constatables en el projecte que ens ocupa en dues ocasions), ni amb obligacions d'abast que poden arribar a l'absurd, com és el cas del redactat de l'article 2 punt 3 que, si m'ho permeten, llegiré tot seguit. Diu textualment: "Qualsevol persona que sigui propietària d'un animal, és responsable d'adoptar les mesures necessàries per impedir que els animals embrutin les vies i els espais públics".

Si intentem aplicar estrictament el precepte enunciat en aquest punt, podem arribar a situacions més pròpies de qualsevol obra de Kafka o de Ionesco que no d'una regulació justificada d'uns comportaments naturals en una societat desenvolupada.

Després de veure aquests exemples, i altres que no enumeraré per no allargar innecessàriament el meu exposat, la valoració del rigor que, penso, ha de regir la redacció i presentació dels projectes i de les proposicions de llei, em va fer plantejar també a mi, per uns moments, la possibilitat de presentar una esmena a la totalitat al Projecte de llei que ara ens ocupa. Però tampoc hem de ser més papistes que el Papa. El

Projecte es podia millorar amb esmenes a l'articulat; d'altra banda, la regulació d'aquest tema, malgrat que segurament no es pugui considerar, en el moment polític present, d'interès nacional, sí que és prou important com perquè hagi de ser debatut en aquesta Cambra. Per aquests motius, entre altres, he preferit presentar les esmenes a l'articulat referides, intentant així proposar unes millores al redactat d'una Llei que haurà de ser tramitada novament, ja que -és cert- no hi haurà temps per analitzar aquestes esmenes abans del final avançat d'aquesta legislatura (evidentment, si la previsible dissolució del Consell General té lloc en els terminis anunciats).

Ja per acabar, manifesto que el meu vot, així com el dels meus companys de Grup Parlamentari, no serà favorable a l'esmena a la totalitat analitzada.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula als Grups Parlamentaris. No?...
Perdó, Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Aquí ens trobem en el mateix cas que en el Projecte de llei de la inspecció de treball, que hem debatut abans, però aquí amb alguns agreujants.

Igual que abans, diguem, s'ha incomplert un acord i no hi ha temps de debatre la Llei.

En aquest Projecte, s'hi afegixen alguns elements nous.

Es tracta d'un Projecte complex, ja s'ha dit, i pel que fa a IDN, el valorem com a prou important com per prendre's el temps de treballar-hi a fons. El Govern i el Consell.

No és cap novetat el valor que el nostre Grup atorga al medi ambient en general i a la protecció dels animals en particular.

Per això ens dol que un tema com aquest es tracti amb tanta lleugeresa, treballant-hi a corre-cuita i a l'últim moment.

El Projecte, tot i que tingui aspectes positius, té també mancances clares, elements discutibles i errors, com s'ha apuntat aquí per altres companys, deguts, segurament, a les presses. Exigeix, doncs, una revisió per via d'esmena a fi de poder arribar a un bon text. Avui no ho és.

No sabem fins a quin punt el text que es proposa és oportunista.

Potser no.

De totes maneres, han tingut temps de treballar per la protecció dels animals, tant legislant com des de l'executiu i hem de dir, lamentant-ho molt, que la seva actuació, la del Govern, no s'ha distingit pas per una política decidida en la matèria. Més aviat ha semblat que era un tema que no els preocupava massa.

Fins avui o fins ahir. Però avui ja és massa tard.

El nostre vot serà, en conseqüència, igual que abans, el d'abstenció.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passarem, doncs, a la votació de l'esmena. Sí, és sí a l'esmena i retorn del text al Govern. No, és no a l'esmena i el text continuaria, en aquest cas, la tramitació en comissió.

Votació:

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté : SÍ

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca : NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé : NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona : NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís : NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau : NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : ABSTENCIÓ
 M.I. Sr. Miquel Aleix Areny : NO
 M.I. Sr. Josep Areny Fité : NO
 M.I. Sr. Modest Baró Moles : NO
 M.I. Sr. Ladislau Baró Solà : NO
 M.I. Sr. Antoni Calvó Casal : NO
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal : NO
 M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert : NO
 M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet : NO
 M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos : SÍ
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina : NO
 M.I. Sr. Enric Dolsa Font : NO
 M.I. Sr. Simó Duró Coma : NO
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : SÍ
 M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell : NO
 M.I. Sr. Antoni Martí Petit : NO
 M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : ABSTENCIÓ
 M.I. Sr. Pere Moles Aristot : NO
 M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron : SÍ
 M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : NO

Recompte: 4 Sí, 21 No i 2 abstencions.

Doncs queda rebutjada l'esmena, el text seguirà la seva tramitació en comissió.

Passem al desè punt de l'ordre del dia:

10- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'aprovació d'una despesa plurianual per finançar l'adquisició d'un terreny destinat a noves dependències del Consell General, conegut per "Hotel Mirador".

Ha estat publicat al Butlletí del Consell General núm. 42/1996.

Aquí recordaré que, per encàrrec de la Junta de Presidents, els Síndics vam contactar amb la família Cerqueda durant el decurs de l'últim any, any i mig, fins a poder arribar a una solució, que és la que es va presentar i que va tancar la Junta de Presidents la setmana passada. He de donar les gràcies al Govern per la rapidesa amb què ens han tramitat la demanda que va formular la Sindicatura per poder passar avui el text.

Hi ha intervencions?... No hi ha cap intervenció?...

Doncs...

Sí, Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres només volíem fer constar que, al no estar a la Junta de Presidents, hem tingut informació sobre aquest tema, se'ns ha informat que anava seguint el seu curs, però no hem pogut, no hem tingut ocasió de debatre. Simplement que nosaltres estem d'acord, recolzarem la resolució del Consell, però volíem fer també aquesta precisió.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Sr. Síndic, jo el que volia fer és felicitar la Sindicatura per una compra tan encertada per un lloc tan idoni per al Consell General, perquè pugui desplaçar-hi totes les instal·lacions que vulgui. Enhorabona.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Bé, doncs, s'aprova i, en principi doncs, tal com es va mandat des de la Junta de Presidents al Síndic, se

signaria durant el mes de gener la corresponent escriptura de compra.

S'aixeca la sessió.

Són les 18h.